

Fragmente din carte

„Lucrurile se întâmplă într-un ritm mai rapid decât s-au întâmplat vreodată, iar aceasta se datorează capacității voastre de a vă comunica gândurile cu oricine altcineva de pe planetă, în timp real. Gândurile voastre sunt comunicate pretutindeni pe Facebook, Twitter și pe cel mai puternic dintre toate pentru crearea unui răspuns emoțional: YouTube. S-a spus că o imagine face cât 1 000 de cuvinte, iar eu aș spune că un video care creează o reacție emoțională face cât 100 000 de cuvinte, deoarece creează multe gânduri noi într-o credință specifică și primește energie de la emoția inspirată vizual. Când cuplezi asta cu puterea muzicii, ai furtuna perfectă a gândirii.”
(Fragment din mesajul Margaretei)

„Atunci când cineva înțelege că timpul și spațiul sunt doar o iluzie și că întreaga existență, așa cum o știți, este profund interconectată și provine dintr-o singură sursă, îi va fi imposibil să se întoarcă la un mod de gândire complet liniar. Acesta a fost scopul meu, când i-am cerut lui Gerry să mă ajute la scrierea prezentei cărți. Dacă numai o parte a planetei ar începe să inițieze această schimbare de gândire, atunci va fi foarte posibil ca o schimbare majoră să aibă loc în viitorul planetei și al universului. Dar viitorul începe cu acțiunile din prezent, câte una pe rând.”
(Fragment din mesajul Margaretei)

Capitolul 1

SAMANUL RETICENT

Nu mi am dat seama atunci, dar această carte a început în 1990, atunci când eu și colega mea de cameră, Gail, ne am mutat într-o casă care s-a dovedit a fi bântuită. Înainte de aceasta, cunoscusem doar fenomenele parapsihice elementare – deja vu, uneori o presimțire a persoanei care urma să vină în vizită sau intuiția că avea să sune la telefon. Dar asta era diferit. Aceasta era substanța din care erau făcute filmele – obiecte în mișcare, voci și apariții, temperaturi care variază cu peste 10°C față de normal și o ceață care cobora pe scări sau plutea pe sus. A fost, puțin spus, înfricoșător! Mult timp nu i am zis nimic lui Gail, temându-mă că e doar în imaginația mea. În cele din urmă, i am spus și a recunoscut ușurată că și ea a văzut și a simțit anumite lucruri, dar că îi fusese teamă să mi spună, pentru că nu voia să o consider nebună.

Nedorind să ne mutăm, deoarece Gail tocmai cumpărase imobilul, am început să căutăm tot ce putea să explice ce se întâmpla la noi acasă. Am citit cărți, am vorbit cu pastorul nostru local (care a venit și a binecuvântat casa de la baza scărilor, iar apoi a fugit) și, în cele din urmă, am căutat ajutorul parapsihologilor – în care nu prea credeam.

De asemenea, i am spus ce ni se întâmplă și unui prieten apropiat, care a venit cu o sugestie destul de ciudată. El făcea terapie de ceva timp, dar, de puțină vreme, se ducea la o terapeută care era și un medium înzestrat. Combinația de competențe a terapeutei amplificase și eficacitatea ședințelor lui de terapie. Mi a plăcut această idee, întrucât terapeuta folosea abilități parapsihice moștenite de mai multe generații, în combinație cu acreditările în psihologia tradițională, ceea ce o făcea atât credibilă, cât și înzestrată nativ.

Când am sunat-o pe terapeuta parapsiholog a prietenului meu ca să discut cu ea despre situația casei mele, ea m-a întrebat ce se întâmplă în casă, înainte ca eu să am ocazia de a-i pomeni ceva despre asta. Apoi, ea a realizat o ceremonie de channelling, despre care a spus că va curăța casa de paraziți din altă lume. Mi a explicat că fenomenul channelling presupune să îți deschizi mintea pentru a primi informații din surse spirituale, la fel cum artiștii, muzicienii și scriitorii spun deseori că sunt inspirați de „muza” lor. Ea mi a spus că este nevoie ca trei persoane să facă aceeași ceremonie în trei momente diferite, la ore și în zile diferite. Așadar, Gail, fiica mea, Melissa, și cu mine am stabilit să facem acea ceremonie. Trebuie să recunosc că am intrat în acest lucru cu o mare îndoială – până când am realizat, practic, ceremonia. Știam că, în esență, ceea ce urma să facem este o formă de exorcizare. Dar ceea ce nu am știut era ce urma să se întâmple.

Alarmerile de la casă au pornit fără niciun motiv, ușile s-au închis de la sine, iar în spatele ușilor închise am putut auzi sunete de sertare, deschizându-se și închizându-se.

Chiar a trebuit să citim încet textul de pe foi mari de hârtie, deoarece cuvintele noastre păreau uneori să iasă din gurile noastre în mod deformat sau confuz. Se auzeau bătăi în pereți și ne era rău de la stomac – practic tot ce putea să se întâmple ca să ne sperie și să ne determine să ne oprim. Cred că, dacă ar fi fost o casă închiriată, am fi urcat în primul autobuz care pleca din oraș, dar era casa noastră. Eram pregătiți să ne luptăm și nu ne am oprit.

La sfârșitul celei de a treia ceremonii, în casă era o senzație mai plăcută pentru toată lumea. Toată lumea, în afară de mine! Mă simțeam groaznic din punct de vedere fizic, ca și cum ultima picătură de putere mi ar fi fost stoarsă. Mă simțeam ca și cum aș fi fost oarecum schimbat de acea experiență – nu simțeam că sunt eu. Chiar înainte de ultima ceremonie, Gail a simțit că trebuie să mi dea niște baterii AA, pe care să mi le pun în buzunarul cămășii. Nu știa de ce – doar a simțit că era important. Când am terminat ceremonia mi am verificat buzunarul, iar bateriile erau parțial topite. În următoarele trei săptămâni, am avut același efect asupra a trei baterii auto.

Deoarece începea să fie cam costisitor, am sunat o din nou pe parapsihologa/terapeuta noastră, pentru a vedea ce se întâmplă, iar ea m-a întrebat dacă i am urmat sfatul de a cumpăra o busolă și dacă eram sigur că, în timpul ceremoniei, am stat în picioare, cu spatele la nord. Când i am confirmat acest lucru, mi-a explicat că toată energia spirituală negativă care a părăsit casa a trecut, efectiv, prin mine, în drumul ei. Mi a explicat asta la final, întrucât era sigură că, dacă mi ar fi spus înainte, nu m aș fi simțit prea încrezător (bine gândit!) și că, poate, nu aș fi făcut-o (a avut dreptate!). Mi-a mai explicat că a simțit că am tăria și protecția spirituală pentru a i supraviețui acestei energii, iar faptul că voi învăța să o recunosc mă va ajuta mai târziu în munca mea. A simțit că peste doi ani aveam să cunosc pe cineva care îmi va schimba total viața și care mă va purta într o nouă direcție și într un soi de „parteneriat“. Mi-a spus că această bătălie cu locuitorii noștri nedoriți va reprezenta o experiență binevenită. Acest lucru s a dovedit a fi adevărat.